

3.

Вричамъ се предъ хлѣба и светицата
други пѣть съ ржка да не посѣгамъ
и ви моля пакъ да ми обичате,
пакъ да ме посрещате на прага.

Много пихъ и много ви накрусвахъ азъ,
вещица ме бѣше упоила,
близкитѣ ми всички ме напуснаха,
а децата плачеха немили.

Нивитѣ ни въ бурени сѣ глѣхнали,
стадото ни болестъ го събори;
като стари гробища замлѣкнаха
толкова обичанитѣ двори.

Ала утре пакъ ще съмъ съ воловетъ,
въ синура ще спра да се прекръстя;
ще ура, ще бѣгамъ все по своето,
съ пѣсни ще се връщамъ вечеръ късно.

И — като минавамъ презъ ливадитѣ —
съсени ще кжсамъ за светицата.
Тенкитѣ ми думи да забравите,
ще ви моля, и да ми обичате.

Вричамъ се предъ тебе и предъ малкото —
никога пиянъ да се не връщамъ. —
Всѣка верерь съ него ме очаквайте
въ тихата и примирена кжща.